

NS Nyhetsbulletin

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1095

09.03.2024 (135)

Michael Kühnen

Den andre revolusjonen Bind I: Tro og kamp

Del 8

Sekstitallet var den nasjonalsosialistiske idéens lange natt. Riktignok fantes det nasjonalsosialister i Tyskland, små grupper av tidligere partikamerater som hadde sluttet seg til en eller annen nasjonal organisasjon og ventet på bedre tider. Gamle nasjonalsosialisters forsøk på å bygge opp noe i Tyskland, via Sør-Amerika og den nasjonalsosialistiske verdensunionen (WUNS) via England, mislyktes.

Et ord om ODESSA, som angivelig gjorde sitt siste store forsøk på å få innflytelse i verdenspolitikken på 1960-tallet:

Man kan med sikkerhet anta at det mot slutten av krigen fantes kretser i partiet og SS som tenkte på å fortsette arbeidet etter den tapte krigen. Dette indikeres av de velorganiserte fluktrutene via Roma til Sør-Amerika for høytstående parti- og SS-ledere, samt det faktum at viktige dokumenter fra Det tredje riket kunne bringes i sikkerhet.

I denne sammenhengen har gjemmestedene i østerrikske og nå tsjekkosllovakiske fjellvann blitt berømte. Eksistensen av en gruppe som ODESSA støttes også av det faktum at det åpenbart ble etterlatt vakter ved disse innsjøene - i hvert fall kostet funnet av nazidokumenter og forfalskede pundsedler, som en gang var ment å forstyrre den britiske økonomien selv i krigens siste måneder, i den østerrikske

Toplitzsee de vestlige hemmelige tjenestene to døde så sent som tidlig på 1960-tallet. Det er også et faktum at tsjekkerne fant minst ett tilfelle i sine innsjøer. Likevel må det sies klart og tydelig:

Det finnes ingen bevis for at ODESSA eksisterer, men mye tyder på det.

Uansett, på midten av 1960-tallet arbeidet et team av tyske forskere på vegne av den egyptiske regjeringen med å utvikle raketter mot Israel - basert på en videreutvikling av V2. Rykter som aldri har blitt bekreftet, sier at disse forskerne ble rekruttert og plassert av ODESSA. Hvis det stemmer, var dette ODESSAs siste politisk betydningsfulle handling. Ved den siste militærparaden før seksdagerskrigen ble disse missilene demonstrert for publikum, men stridshodene var ennå ikke klare, men angrepskrigen og den jødiske statens seier satte en stopper for dette eksperimentet med et egyptisk mellomdistanserakett. I dag skal ODESSA - nå omdøpt til Kameratforeningen - bare ta seg av kamerater som står i fare for å bli tiltalt for påståtte krigsforbrytelser.

Man kan med god samvittighet anta at det selv tretti år etter krigen fortsatt pågår en kamp mellom nasjonalsosialistiske hemmelige organisasjoner som fortsatt har sitt utspring direkte i Det tredje riket, og seiersmaktenes håndlangere eller den israelske etterretningstjenesten. Denne hemmelige krigen har imidlertid ingen innflytelse på den politiske utviklingen, så vi forlater spekulasjonenes vakkende grunn og vender tilbake til Tyskland på slutten av 1960-tallet.

Den nye generasjonens nasjonalsosialistiske bevegelse begynte i 1967 med den allerede nevnte **Wolf-Dieter Eckhart**, som med organisasjoner som Bund Deutscher Nationalsozialisten og senere Freundeskreis der NSDAP med avisene "Nationalsozialistischer Deutscher Nachrichtendienst" og "Mitteilungsblatt des Freundeskreises der NSDAP" drev nazistisk propaganda.

I 1970 ble det første forsøket gjort på å reetablere NSDAP i München. Dette forsøket mislyktes, i likhet med andre etter det, fordi en gruppe nasjonalsosialistisk innstilte mennesker uten plakater, aviser og penger rett og slett ikke kan utgjøre et parti. Konsekvensen var en oppblomstring av nazistiske kampgrupper overalt - helt uavhengige, små og bare regionalt betydningsfulle grupper som arbeidet på egen hånd uten en fast form og strategi, og som til dels eksisterer den dag i dag. Impulsen til en enhetlig, sterk NS-undergrunnsbevegelse måtte komme utenfra:

Tiden var moden for et nytt NSDAP! Over hele Tyskland ventet nasjonalsosialister på signalet.

I 1971 grunnla den da 18 år gamle tysk-amerikaneren **Gerhard Lauck** NSDAP-

AUSLANDSORGANISATION. I løpet av de neste årene ble det mulig å opprette NSDAP/AO-celler overalt i Tyskland blant de allerede eksisterende NS-kampgruppene, i NPD, JN og i mange andre organisasjoner. Disse cellene ble og blir forsynt med propagandamateriell fra Amerika og er i dag blitt så tallrike at man uten overdrivelse kan slå fast:

NSDAP/AO kan ikke lenger knuses. På et møte i Hamburg i 1974 forklarte NSDAP/AOs partileder Gerhard Lauck utenlandstyskernes rolle i den nasjonalsosialistiske frihetskampen:

"Det vil overraske deg å høre at etter og under krigen innså også amerikanerne at propagandaen mot Hitler og Det tredje riket rett og slett var for usannsynlig til å være sann, for det tyske folkets heroiske kamp og dets absolutte "lojalitet til den bitre slutt" er utenkelig under et kriminelt lederskap. Mang en amerikansk soldat som lærte den tyske soldaten å kjenne på slagmarken, måtte innrømme for meg at de tyske soldatene var de beste, og at de allierte bare hadde vunnet krigen takket være en stor tallmessig overlegenhet, og til dette må jeg legge til det forræderiet som på en uverdigg måte skrev seg inn i tysk historie den 20. juli 1944.

Siden 1945 har det verken vært fred eller frihet i verden. To forbryterske kriger mot Tyskland for å sikre demokratiet og redde verden har verken ført til rettferdighet eller sikkerhet, men bare urettferdighet i et splittet, okkupert Europa og fremveksten av en asiatisk fare, nemlig Sovjetunionen. Dette faktum har fått mange amerikanere til å tenke, og mang en tidligere motstander er blitt en venn av Tyskland og en beundrer av Adolf Hitler, og her mener jeg rene yankees. Så jeg kan ikke betraktes som en representant for disse, endelig, nesten for sent opplyste yankeene, fordi jeg ikke er en yankee. Jeg er først og fremst utvandret tysker og først i annen rekke amerikansk statsborger. Vi Amerika-tyskere oppfyller vår plikt som borgere overfor den amerikanske regjeringen, men bare hvis den ikke kjemper mot vårt tyske fedreland. For meg er mitt amerikanske statsborgerskap et våpen.

Vi amerikansk-tyskere er ikke like populære i Tyskland som utflyttede tyskere i Sør-Afrika og Øst-Europa, fordi det store flertallet er amerikanisert og til og med har kjempet mot det tyske fedrelandet. Men nettopp derfor må mindretallet av Volkstreuen verdsettes desto mer, for vi må ikke bare kjempe mot yankeene, men også mot de såkalte Volksgenossen, mot de fullstendig amerikaniserte tyskhatere av tysk avstamning som ikke engang merker at deres egne etternavn er tyske. Mot de kulturintellektuelle som legger mer vekt på folkesanger enn på det tyske hjemlandet, og mot patriotene som snakker og drikker mye, men ikke gjør noe. Men dette er tysk-amerikanere, altså amerikanere av tysk opprinnelse. Men vi er amerikansk-tyskere. Tyskere som bare har én ting til felles med USA, nemlig at vi bor her.

De fleste Amerika-tyskere er eldre mennesker, men det finnes fortsatt gutter som meg. Vi er kanskje en gåte for dere rikstyskere fordi vi er ofre for Amerika-Tysklands nederlag. Vi lærte morsmålet vårt, tysk, for det meste av besteforeldrene våre, på skolen og på universitetet, fordi vi ikke fikk eller kunne lære det hjemme. At så mye har gått tapt, er ikke min generasjons feil. Men det er vår plikt å ta vare på det som er igjen og ta tilbake det som har gått tapt, selv om det tar år etter år og generasjoner, slik at våre barn og barnebarn slipper å lide under antityskhet. Til tross for dette nederlaget på det språklige området kan jeg ærlig si at vi tyskere i utlandet ofte er bedre tyskere enn mange omskolerte demokrater her i den såkalte Forbundsrepublikken, som i virkeligheten bare er en koloni under den allierte okkupasjonen.

Min oppvekst som barn var alltid tysk-nasjonal og völkisch. Da jeg senere stiftet bekjentskap med den tyske nasjonalistbevegelsen eller nasjonalsosialismen, visste jeg med en gang at min oppvekst og holdning var hundre prosent i samsvar med den - til tross for store avstander, til tross for manglende språk, til tross for generasjoner i utlandet, forble den tyske sjelen tro mot tysk blod. Deri ligger den enorme kraften i den tyske nasjonaliteten, som våre motstandere frykter som pesten. Mangelen på språk er og var en stor ulempe. For tar man fra et folk språket, tar man altfor lett fra det kulturen og dets vesen, og derfor har også denne omstendigheten bidratt til fremmedgermanismens undergang. Men vi har også hatt en stor fordel: Den bitre forfølgelsen på grunn av vår lojalitet til tyskheten og den tyske nasjonale holdningen har bundet oss sterkere sammen enn noensinne!

(Etter denne demonstrasjonen fikk Lauck innreiseforbud).

Partilederens foredragsturné i Vest-Tyskland hadde utløst en ny utvikling i bevegelsen: Cellene og deres ledere, som tidligere hadde vært strengt adskilt, ble kjent med hverandre og begynte å planlegge og gjennomføre felles operasjoner. NSDAP/AOs SA blir til!

SA: En tett eliteformasjon ledet av stabsledelsen i det okkuperte riket, som i dag har enheter i alle Gaue og de siste årene har gjort NSDAP/AO til den sterkeste og fremfor alt mest aktive nazistiske motstandsorganisasjonen.

I 1976 ble Gerd Lauck arrestert i Tyskland og satt fengslet i nesten et halvt år før okkupasjonsmakten deporterte ham tilbake til USA. Fengselsoppholdet beviser riktigheten av hans tidligere uttalte overbevisning :
"NSDAP/AO overlever alle arrestasjoner - også min. NSDAP/AO kan ikke lenger knuses."

I 1977 gjennomfører SA sin første store propagandaoffensiv. De største suksessene oppnås med SA-stormene i Hamburg og Hannover, som gjentatte ganger skaper overskrifter. I slutten av 1977 avholder SA, under ledelse av stabssjef "Armin", et møte med hele stabsledelsen der det besluttes å omdøpe NSDAP/AO fra utenriksorganisasjon til Aufbauorganisation - nok et tegn på den faste forankringen som NSDAP/AO hadde funnet i mellomtiden i Tyskland. Om NSDAP/AOs struktur og oppgaver uttalte partilederen følgende i bevegelsens avis "NS-Kampftruf":

Organisasjonen: **NSDAP/AO**

NSDAP/AO er både NSDAPs utenlandsorganisasjon og strukturorganisasjon. Det er den største nazistiske kamporganisasjonen i det som nå er Tyskland. I Tyskland og Ostmark er NSDAP-AO organisert i mange celler som arbeider uavhengig av hverandre, men som koordineres og forsynes med propagandamateriale fra NSDAP/AOs utenlandshovedkvarter. Dette utenlandshovedkvarteret ligger i Amerika, der dets legalitet muliggjør et storstilt propagandamaskineri, eller utgivelsen av Kampschritt NS Kampftruf og en flom av klistremerker, plakater og brosjyrer.

NSDAP/AO kjemper resolutt mot NS-forbudet og arbeider for at NSDAP skal bli tatt opp som stemmeberettiget parti i Tyskland og Ostmark. Inntil kampen for opphevelsen av NS-forbudet eller overvinnelsen av de nåværende okkupasjonsforholdene gjør det mulig å gjenopprette NSDAP selv, ligger ledelsen i hendene på NSDAP/AOs organisatoriske leder og de ledende NSDAP/AO-(undergrunns)krigerne i inn- og utland. Det endelige målet er opprettelsen av en nazistisk stat i et fritt, suverent stortysk rike og en ny orden på rasemessig grunnlag i hele den ariske verden.

NSDAP/AO er aktiv på internasjonalt nivå. Selv om de fleste medlemmene befinner seg i Tyskland, støttes organisasjonen også av tyskere i utlandet over hele verden. Mange ikke-tyske nasjonalsosialister som sympatiserer med NSDAP/AO i den vanskelige kampen for et nasjonalsosialistisk Tyskland, er også representert i NSDAP/AOs støttekrets. For disse kameratene utgir NSDAP/AO NS-rapporten på engelsk, i tillegg til diverse materiale på andre språk.

Kampen for en rettighet:

Med tanke på de rådende okkupasjonsforholdene og bevegelsens nåværende latterlige svakhet i forhold til NSDAP i Det tredje riket, ville et forhastet forsøk på å stifte partiet på nytt være en unyttig fare for medlemmene, en absurditet til skade for NS-bevegelsens omdømme, en karikatur og dermed en fornærmelse mot

Førerens parti og en uovertruffen frekkhet (eller i det minste en ynkelig naivitet) fra den tiltenkte "partiledelsens" side.

NSDAP/AO mener at en nazistisk organisasjons rett til å bære navnet NSDAP må tilkjempes gjennom en prestasjon av historisk betydning.

FØRST NÅR VI UNGE NS-FORKJEMPERE I ETTERKRIGSTIDEN HAR LYKKE I Å KJEMPE FOR NS-BEVEGELSENS FRIHET I TYSKLAND, VIL VI HA RETT TIL Å GRUNNLEGGE NSDAP PÅ NYTT!

Om denne nazistiske friheten oppnås gjennom en tvungen opphevelse av naziforbudet, eller gjennom å styrte Bonns forræderske regime, er i så måte irrelevant. Den nazistiske kamporganisasjonen, som har utgjort den ledende kraften i undergrunnen, vil da omdanne seg til dette nystiftede NSDAP, og partilederne vil komme ut av lederkretsene. Det er ikke rettferdigjørelsen av en nazistisk organisasjons eksistens, struktur eller krav på lederskap som er avgjørende, men dens konkrete suksess.

De tre oppgavene:

NSDAP/AO har påtatt seg tre viktige oppgaver. Den første oppgaven er å levere **propaganda**. NSDAP/AO har satt seg som mål å forsyne etter beste evne ikke bare NSDAP/AO-cellene, men hele NS-bevegelsen i Tyskland med NS-propagandamateriale. At det under de nåværende okkupasjonsforhold neppe er mulig å skaffe "nok" materiale, er klart, men det er ingen grunn til å avstå fra å forsøke å distribuere så mye og så godt materiale som mulig! Derfor forventer NSDAP/AO at dets militante og medarbeidere gjør effektiv bruk av dette materialet og gjør sitt beste for å bidra til å betale, i det minste delvis, den økonomiske byrden. Det er velkjent, i hvert fall i aktivistkretser, at NSDAP/AO sender ut mye, mye mer materiell enn det frontkjemperne "betaler for".

Den andre oppgaven er å **bygge opp et materielt grunnlag**, noe som er helt avgjørende for at propagandaarbeidet skal kunne fortsette og utvides. Kampen om midler vil være en avgjørende faktor i det lange løp. Derfor er bidragene som kommer fra Faddersirkelen og donasjoner fra støttespillere svært viktige. I tillegg kommer en viss inntekt fra salg av ulike artikler.

Den tredje oppgaven er å **skape en enhetlig organisasjon**. Effektivisering er selvmord i undergrunnen. Bare celledsystemet, som forsynes med materiale fra det utenlandske hovedkvarteret, har vist seg å fungere i praksis. Bare noen få NSDAP/AO-kamerater blir arrestert, for eksempel i forbindelse med bondingaksjoner. Nesten alle arrestasjoner skjer på grunn av andre handlinger. Det bør også nevnes at det ikke er det utenlandske hovedkvarteret, men cellelederne og aktivistene selv

som må sette opp cellene sine, lede dem og gjennomføre aksjoner. De nyter derfor stor frihet fra organisasjonsledelsen og har dermed mulighet til å vise hva de duger til i aktiv kamp. Innblanding fra ledelsen er verken ønskelig eller nødvendig og forblir minimal.

Lederskap:

Offisielt vil det øverste organisatoriske lederskapet uunngåelig ligge hos det utenlandske hovedkvarteret, fordi det må påta seg de fleste av funksjonene til et organisatorisk lederskap, i det minste i den grad dette i det hele tatt er mulig i en undergrunnsorganisasjon. Disse funksjonene er:

propagandatilbudet
oppbyggingen av et materielt fundament
opprettelse av et kommunikasjonscenter
den generelle koordineringen
organisasjonens offentlige representasjon

Den nazistiske bevegelsens historie etter 1945 har vist at ingen hovedkvarter i det okkuperte Tyskland kan fylle disse funksjonene, i hvert fall ikke hvis det skal være en langsiktig og storstilt virksomhet som NSDAP/AO. I realiteten ligger ledelsen verken hos det utenlandske hovedkvarteret alene eller hos en enkeltperson, men hos en krets av de viktigste nazilederne som er dannet gjennom mange års hard kamp. De aller fleste av disse lederne er rikstyskere og aktive i NS' undergrunnskamp på rikets territorium. Bare et relativt lite mindretall av lederne befinner seg i utlandet, der de må bemanne de utenlandske hovedkvarterene.

Ettersom utenlandshovedkvarteret bare utgjør en svært liten del av NSDAP/AO, selv om det på grunn av naziforbudet må ivareta de organisatoriske ledelsesfunksjonene og dermed spiller en tilsynelatende overdimensjonert rolle, er dets ledelsesrettigheter begrenset i forhold til de andre autoritative lederne i vårt felles, tyske fedreland, hvis frivillige samarbeid og samtykke er en forutsetning for en seriøs nazistisk kamporganisasjon.

NSDAP/AO avviser ethvert absolutt krav på lederskap. Bare Føreren, Adolf Hitler, hadde rett til et ubetinget krav på lederskap. Den som krever det samme for seg selv etter 1945, er en arrogant slyngel. Dette betyr imidlertid ikke at vi nasjonalsosialister skal avstå fra å bygge opp en kamporganisasjon og de nødvendige lederrettighetene som følger med, men bare at dette målet må forfølges på en realistisk måte.

NSDAP/AO er av den oppfatning at det er NS-militante som må bevise sin

verdi i NS-militantenes øyne og ikke omvendt, at lojalitet må fortjenes og ikke kreves, og at medlemmer og samarbeidspartnere må vinnes gjennom konstruktivt samarbeid, det vil si en konkret tjeneste (leveransen) og en konkret motytelse (forpliktelsen), også før og uavhengig av "innmelding". Grunnlaget for lojalitet, som enhver frivillig lojalitet hviler på, er et tillitsforhold, en ansvarsfølelse og en følelse av tilhørighet (også organisatorisk), som bare kan utvikles gradvis.

Medlemskapet i NSDAP/AO er ikke formelt (det er det heller ikke i PLO). I motsetning til Fördererkreis finnes det ikke noe kort og ingen månedlig kontingent. Heller ikke noe sertifikat eller merke. Medlemskapet består i å betrakte seg selv som medlem av NSDAP/AO og opptre deretter, dvs. fremme deres interesser, følge deres instruksjoner og anerkjenne deres lederskap. Det er medlemskap i NSDAP/AO. **"Dette er vår vei!"** (fra: NSDAP/AOs strategi av Gerhard Lauck)

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABORGANISATION

Der Kampf geht weiter!

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS News Bulletin
www.nsdapao.org
#1995 19 June 2021 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Front Report
Interview with Molly
Part Three

NSK: Your current projects are obviously philosophical and art related. Please describe your views on the impact of such topics in politics.

Molly: Well I try to still update the photo gallery, but mostly I've been concentrating on Adolf Hitler and the Army of Mankind (www.mankindmovement.com/truth.htm). I'm at 21 pages now, and I have so much more to do. Studying WWII is an absolute minefield of information. You seek out information on one thing and find two more things to research. It feels a bit like you are an archeologist, unearthing the buried past. A past that they would rather not be brought to light. We can thank the internet again for the flood of information and pictures. Extremely rare stuff has

the NEW ORDER

Number 176 (173) Printed 1975 April 26, 2012 (226)

The Fight Goes On!

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Discards of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware entrepreneurs and racial kinemen fight side by side for the preparation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His weapons are non-White immigration, culture distortion, and neo-racism.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Heil Hitler!
Göthard Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO er verdens største organisasjon.
Nasjonaalsosialistisk propagandaleverandør!
Trykte og nettbaserte tidsskrifter på mange språk
Hundrevis av bøker på mange språk
Hundrevis av nettsteder på mange språk

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info